

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/67/2013
Identifikačné číslo spisu:	7711010765
Dátum vydania rozhodnutia:	16.12.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7711010765.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 16. decembra 2013 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu, v trestnej veci proti obvinenému K. O. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 26. júna 2013, sp. zn. 4To 57/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného K. O. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Michalovce z 2. mája 2013, sp. zn. 3 T 213/2011, bol obvinený K. O. uznaný za vinného obzvlášť závažným zločinom nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa začiatkom roku 2011 až do dňa 9. júna 2011 na rôznych miestach Košického kraja, predovšetkým v okrese Michalovce, páchal drogovú trestnú činnosť tým spôsobom, že si zadovážoval zakázanú návykovú látku, tzv. pervitín s účinnou látkou metamfetamín, ktorá je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradená do II. skupiny psychotropných látok a následne s touto obchodoval tak, že ju predával a sprostredkoval záujemcom z radov konzumentov, pričom obžalovaný K. O. od presne nezisteného dňa v mesiaci január roku 2011 až do 9. júna 2011, kedy bol zadržaný, najmenej raz týždenne na rôznych miestach v meste Michalovce i v obci Pavlovce nad Uhom, okres Michalovce za peňažnú odplatu predával zakázanú látku pervitín v zatavených striekačkách alebo v skladačke mal. K. F., nar. XX. P. XXXX a za jeden dielik tejto zakázanej látky od tejto požadoval sumu 5 € a v presne nezistený deň v mesiaci január 2011 na sídl. SNP v Michalovciach tejto maloletej poskytol štyri dieliky pervitínu bez finančnej odplaty,

dňa 9. júna 2011 na sídl. K. vo Veľkých Kapušanoch, okres Michalovce na požiadanie obžalovaného K. O., teraz už odsúdený Y. P. tomuto za finančnú odplatu 70 € odpredal 9 dielikov zakázanej látky pervitín zatavenej v striekačke obsahujúcou metamfetamín (67,8 %) o hmotnosti 0,45 g, z ktorého by bolo možné podľa skúmania Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Košice pripraviť od 8 do 31 obvykle jednorazových dávok drogy a táto zakázaná látka bola u obžalovaného K. O. pri jeho zadržení príslušníkmi Policajného zboru toho istého dňa nájdená spolu s papierovou skladačkou s bielou kryštalickou látkou obsahujúcou metamfetamín (74,4 %) o hmotnosti 0,04 g, z ktorého by bolo možné pripraviť od 1 do 3 obvykle jednorazových dávok drogy.

Za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., k trestu odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 3 Tr. zák., súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálny stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote obvinený podal odvolanie, o ktorom Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 26. júna 2013, sp. zn. 4To 57/2013, rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obvinenému K. O. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 3 Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu následne obvinený podal dovolanie, ktoré prostredníctvom svojho obhajcu písomne odôvodnil.

V jeho odôvodnení ako dovolacie dôvody uviedol dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por., t.j. že vo veci bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu a že dôkazy neboli vykonané zákonným spôsobom. Obvinený k uvedeným dovolacím dôvodom uviedol nasledovné:

K dovolacej námietke podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. namietal, že podľa § 2 ods. 9 Tr. por. právo na obhajobu zahŕňa povinnosť orgánov v činných v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace proti obvinenému ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech. Uvedenú zásadu orgány činné v jeho prípade však porušili viackrát.

Jednak tým, že napriek záverom znaleckého posudku z odboru psychológie, v ktorom znalkyňa uviedla, že svedkyňa H. P. má sklony ku konfabulácii, zvýšenej sugestibilite, infantilnosti a má zvýšené lži, skóre súdy vyhodnotili jej výpoveď ako vierohodnú.

Následne súdy vyhodnotili prvotnú výpoveď už odsúdeného Y. P. ako pravdivú napriek tomu, že v konaní pred súdom vypovedal inak a podporil tak obhajobné tvrdenia obvineného. Napokon aj zápisnica o zadržení pôvodne spoluobžalovaného Y. P. podporovala obhajobu, ktorú prezentoval, pretože tento nemal pri sebe peniaze, ktoré mal mať za údajný odpredaj drog obvinenému. Tento listinný dôkaz nebol ani vykonaný.

K dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. uviedol, že v trestnom konaní, na hlavnom pojednávaní bol vykonaný dôkaz, rekognícia takým spôsobom, že na otázku prokurátora či sa osoba, ktorá odovzdávala drogy H. P. nachádza v súdnej sieni, odpovedal svedok Z. E. kladne, pričom ukázal na obvineného. Takýto spôsob „opoznávaní“ je však v rozpore so zákonom § 126 Trestného poriadku.

Žiadal preto, aby najvyšší súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj jemu predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Michalovce a tomuto súdu prikázal, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací najskôr skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné.

Dovoláním bol napadnutý právoplatný rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 26. júna 2013, sp. zn. 4 To 57/2013, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní obvineného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce z 2. mája 2013, sp. zn. 3 T 213/2011.

Proti takémuto rozhodnutiu podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie je prípustné. Dovolanie bolo podané prostredníctvom obhajcu a sú v ňom uvedené dôvody, prečo je rozhodnutie napádané a aké konkrétne chyby sú mu vytýkané (§ 369 ods. 2 písm. b/, § 371 ods. 1 a § 373 Tr. por.).

Predseda senátu preto podľa § 381 Tr. por. nariadil neverejné zasadnutie, v rámci ktorého bolo zistené, že dovolanie obvineného nie je dôvodné, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky toto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Pokiaľ sa týka dovolacích dôvodov uplatnených obvineným podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., o tento dôvod by išlo v prípade porušenia práva na obhajobu, ale zásadným spôsobom. Tento dovolací dôvod bude spravidla naplnený pri nerešpektovaní ustanovení Trestného poriadku o povinnej obhajobe, pri vykonávaní procesných úkonov bez prítomnosti obhajcu a pod.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní sú povinné postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. V uvedenom smere oba konajúce súdy aj postupovali, pričom vyhodnotenie vykonaných dôkazov je súčasťou zisťovania skutkového stavu vecí, ktorý sa následne premieta do skutkovej vety rozhodnutia a ako taký nemôže byť predmetom dovolacieho konania. Takýto dovolací dôvod v zákone nie je totiž daný. Inak povedané predmetom dovolacieho konania nemôžu byť skutkové zistenia, ktoré urobili súdy I. a II. stupňa, ale len vady právne.

Najvyšší súd nemohol akceptovať ani dovoláciu námietku obvineného, že boli porušené jeho práva tým, že súd akceptoval dôkaz jeho opoznávaním na hlavnom pojednávaní. Podmienky rekognície sú upravené v § 126 Tr. por.. Je evidentné, že spôsob dôkazu nezodpovedá ustanoveniam tohto zákonného ustanovenia. Podstatné však pritom je, že výsledky tohto dôkazu súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol len naviac, nad rámec okruhu dôkazov, ktoré obvineného usvedčovali zo spáchania skutku a druhostupňový súd tento dôkaz neuvádza už vôbec v odôvodnení svojho rozsudku, teda svoje rozhodnutie neoprel aj o spomenutý dôkaz, ktorého nezákonnosť sa namieta.

Na základe týchto skutočností je zrejmé, že dovolacie dôvody uplatnené obvineným podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por. evidentne nie sú dané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie obvineného K. O. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol ako nedôvodné na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania vecí.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.